

1738.

1. Beckius, Joh. Ludov. : De Gesta majoratum et
fidei commissionum familiarum nobilitate alienatione
2 Sept
2. Viridimus, Georgus Fredericus : De vidua resilli et onepue.
In re cautions inhibita datatui immuni
3. Fueschebe, Christianus Henricus : De interpretatione sta-
tutorum ex parte communi
4. Goeckel, Ludovicus : De forma jurisdictionis criminalis
apud Germanos
5. Haffmann, Benckardus Mauricius : De usu practico
nobis remedi sivi corrupti
6. Koelerus, Lo. David : De indyta sede regali ad Bonn
palatium om den Künigs-Stuhl zu Bonn.
7. Schanziger, Christianus Gottlieb : De jura et iure megr.
In re civitatum Arise promissus et illust. act.
apud. Cap 19 i 38.

8. Schwarzjör, Christianus Collet : De foederum Romanorum
formis post consulatum

1736

1. Feuerbium, Jac. Antiochus : De vita et meritis Pauli
Fiji

2. Koenig, Joh. Constant : De jure accessioni in legatis

3. Schwarzjör, Christ. Gall : De Casualla rege Saxoniae

4. Schwarzjör, Christ. Gall : De Mathilde abbate hied.
Limbuzensi atque quibus vicaria imperii

5. Seyboth, Balthasar David : De stemmibus monarchiae in imperio
Romano Romano successore seu rege Romanorum
vivente Imperatore electo

6. Weselius, Joannes Fideus : An necesse sit
et ex consuetudine invocata vassalibus sine
sponsis directi ac aequaliter consecrari quibusdam

fens particularibus subditis suis in amplius
concedere valet, et nec successores feudales, descen-
dentes vel collaterales, illos vradicare queant.
2. Frankfurt. 1736: 1755.

7. Willius, Hermann Johannes: De iuris iurisdictionis
Vestigia attributa, impressa in Francofurti
1737.

1. Desilium, Georgius Christianus: Legem Falci Viam ad
legale pice causae pertinere... publicae Deflec-
tel.

2. Haettel, Johannes Penten: De antiqua ac hodierna
forma iurisdictionis

3. Schanzius, Christianus Goldhaus: De Henrici III. Imp.
perpetua Romana caetera iurisdictionis constitutione.

377b.

14

ch

1736,5

32

DIVINI NVMINIS PRAESIDIO
DE
SVMMI
MONARCHAE

IN IMPERIO ROMANO GERMANICO
SVCCESORE

SEV
REGE ROMANO
VIVENTE IMPERATORE ELECTO

DISSERTATIONEM

AD D. I. OCTOBR. A. cō 1000XXXVI.

AVGVSTISSIMI NATALEM

AVTHORITATE
MAGNIFICI ICTORVM ORDINIS
IN INCLYTA ALTDORFINA

PRO LICENTIA

SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES
ET PRIVILEGIA LEGITIME CAPESSENDI
INAUGVRALITER HABEBIT

BALTHASAR DAVID SEYBOTH
HALA-SVEVUS.

ALTORFII

LITERIS VIDVAE MEYERIAE.

*lure Honorum rite capeffendorum facultas mihi conceditur. Exantlatis hinc, quae praeire solent, exami-
 nibus, cum in eo occupatus essem, ut argumentum
 quoddam loco dissertationis, quae inauguralis audit,
 elaborandum seligerem, aliquantisper dubius haesitavi,
 Pro inconcussa CAESARIS INVICTISSIMI salute,
 hoc praecipue die, devotissima nuncupare vota pietas
 jussit; utpote a qua non solum SERENISSIMAE et ad
 ornandum genus humanum per tot secula divinitus
 concessae DOMVS AVSTRIACAE flos atque perennitas,
 sed et Germaniae ac totius orbis christiani tranquilli-
 tas felicitasque dependet. Neque vero ab hoc tempore
 alienum fore, putavi, si inter ardentissimas pro incolu-
 mitate CAESAREAE MAIESTATIS preces, disserta-
 tionem de Summi Monarchae in Imperio Romano Ger-
 manico Successore, seu Rege Romano vivente Impera-
 tore electo, dissertationem haberem. Equidem eam
 rerum et verborum ubertatem atque pulchritudinem,
 quae ad exhauriendam gravissimi thematis dignitatem
 requiritur, a me frustra expectari, lubentissime fateor,
 eaque propter non absolutam, omnibusque numeris per-
 fectam, sed qualem aetas permittit, discussionem pro-
 mitto; spe tamen aliqua ducor, non omnino, quae
 sum commemoraturus, in grata fore, rogans, si quae
 fortean minus arrideant, ut connivente oculo
 generosus Lector ea transeat.*

§. I.

DE Sacratissimi Imperii nostri Romano-Germanici forma statuque, quot quantaque jam extiterint inter viros eruditos contentiones, neminem sane, qui primis saltem labris Jurisprudentiae publicae fontes aliquando degustavit, ignorare puto.

An forma Imperii à Dd. controversatur?

§. II.

Testantur id tot variae Juris publici Doctorum opiniones, quorum quosdam Monarchiam tueri; alios Aristocratiam asserere, alios Statum exutrisque mixtum defendere, alios denique irregularem, et, monstruosam formam, fingere, constat.

Quenam praecipuae sint illorum opiniones?

§. III.

Testantur idem scripta fere innumera, diversis locis et temporibus desuper in lucem edita, quae latim hic pereensere, nec charta, nec tempus permittit.

Recensentur quidam Dd. qui Imperio

A 3

Ex

monarchicam, Ex omnibus quosdam nominare sufficiat. Vbi pro Monarchia pugnat REINCKINGIVS in *Tr. de Regim. Sec. et Eccl.* Ante illum, post innumeros Veteres, ARVMÆVS in *Discurs. Jur. publ.* HORTLEDER de *Caus. Belli Germ.* dehinc prae aliis, SCHÜZ in *Coll. Publ.* STAMLER de *Reserv.* HENNINGIVS de *Summa Imper. Potest. circa profana.* LYNCKER in *Analect. Histor.* SCHLVTER in *Discurs. de subjeet. Summ. Potest. et MYLZIVS in Repraesent. Majest.*
Aristocraticam, Imp aliique. Qui *Aristocraticam* Imperio formam attribuerunt, pauci quoque non sunt; inter quos eminet BODINVS in *Methodo Histor.* et HYPOLITHVS a LAPIDE de *Ratione Status Imp. Rom. Germ.* Mixtum vero Imperii statum eliciunt, LIMNÆVS in *Jur. Publ.* VVLTEIVS cum ANTONIO, quorum velitationes vid. ap. GOLDAST. *Part. XIII. pol. Imp. it.* BOECLERVS et CONRING. in *diff. de Comitibus* et alibi, quibus addatur SCHWEDER in *Introduet. ad jus publ.* Monstruosum denique Imperii statum sibi imaginantur cum SEVERINO de *MONZAMBANO de Statu Imp. Rom. Germ.* LINDHOLZ in *differt. de Capitul. Caesar.* atque PUFFENDORF. de *Republ. irregulari*, et alii.

et monstruosam formam attribuerunt.

§. IV.

Quid in genere de hac quaestione alii judicent?

Ipsa quidem quaestio, quam STRYCKIVS ex Relatione BILDERBECKII in *teutschen Reichs-Staat P. II. c. 1. §. 9.* in notis, plane otiosis et inutilibus annumerat, quam intricata et vexata sit, non demonstratione, sed deploratione potius, egere judicat Ill. LYNCKER in *speciali Dissertat. de Forma et Statu Imp. superioris seculo lenae habita*; cum tot dissensionum causae, partim a diversis hominum studiis et affectionibus, partim a disciplinae civilis depravationibus, erroribus et deliquiis, exortae sint;

sint ac praesertim non solum ob schemata τῆς ἀγωγῆς externa, et administrationis per simulacra adornatae varietatem, a quibusdam non satis a statu distinctam, sed etiam propter civilis scientiae solidioris imperitiam, et inde ortam disciplinarum confusionem, atque alias ibidem allegatas rationes, eruditum et accuratum de statu rerum publicarum iudicium ferre, facile non sit. conf. LYNCKER *cit. dissert. cap. 1.*

§. V.

In hac opinionum varietate, quam in partem trans- Quenam Lu-
eundum sit, cum ambiguum videatur, omnibus forte dolphi Hugo-
cautius incessisse putares LVDOLPHVM HVGONEM, nis de forma
qui in *Dissertat.* maxima Doctrina et Eruditione conscri- Imperii fuerit
pta: de *Statu Regionum Germaniae, et Regimine Principum,* opinio?
summae Imperii Reipublicae Aemulo, indefinitam relinquens
sententiam, ita se comparasse videtur, ut in Imperii no-
stri Republica, sive Monarchiam declarare, sive Mixtum
ex Monarchia et Aristocrazia Statum probare velis, non
sis habiturus eum adversarium.

§. VI.

Ast vero, quo minus absque ulla commissa in Cae- Quenam Au-
sarem adulatione, cuius REINKINGIVM, qui quidem ex tori de forma
plurimorum mente in Monarchiae propugnatione Ra- et statu Impe-
tiones longe petitas, alienas, infirmas, imo falsas pror- ri verior vi-
sus admisit, cum aliis hujus sententiae Defensoribus, deatur sen-
arguit SCHWEDER. in *Jur. publ. Part. gen. c. IX. §. 49.* quo tentia?
minus, inquam, absque ulla commissa adulatione, eorum
amplectenda sit opinio, qui sano tamen et limitato sensu
proprium Monarchicae Majestatis subiectum in Germano-
rum Imperio Caesarem vincunt, nil prorsus obitare mi-
hi pro-

facta, nullo nec donationis, nec praescriptionis titulo munita possessio, Jus Imperatoribus nostris optime quaesitum auferre queat, ut omni potius tempore saluum et integrum permaneat, ex istis apparet, quae de hisce erudite conscripta inveniuntur ap. CONRINGIUM de German. Imper. Roman. cap. 13. item LIMNÆVM Lib. I. c. 5. Hinc etiam haud immerito Imperatores nostros sibi suoque Imperio, Romanorum Imperatorum et Romani Imperii titulum vindicare posse, eo facilius quivis largietur, quo certius constat, a primis inde temporibus hanc loquendi vel scribendi rationem receptam, et perpetua consuetudine approbatam, deprehendi. Plura vide ap. RVMELIN. ad A. B. P. I. dissert. 1. q. 5. ibique in annotation. SPEIDEL. it. LIMNÆVM ad Capitul. Carol. V. voce Röm. Reich, WVRMSER in Exercitat. jur. publ. 1. conclus. 10. Europ. Reich. Herold P. I. Sect. 2.

§. IX.

His adeo praemissis, ad ea tandem, quae de ^{Partitio dis-}premi Monarchae in Imperio Successore, et legitimo ^{sertationis.} ad hanc dignitatem perveniendi modo, dicenda constituimus, ulteriori sine mora progrediamur. Haec vero cum eadem non sint, commode duobus includenda membris erit tractatio: ubi ea inprimis, quae circa modum istum justa, atque salutis publicae proficua, videntur, qua fieri potest, brevitate exponentur.

§. X.

Ad primum ergo quod attinet membrum, amplius ^{Primum dis-}simus hic sese offert dicendi vel scribendi campus, ita, ^{sertationis.} ut de singulis verba facturo, nec dies sufficeret. Pro ^{membrum.}inde, si quantum pro temporis chartaeque spatio licet, ^B quae-

quaedam ex istis tetigero saltem, adeoque in rebus enarrandis justo parcior fuero, id mihi minus vitio versum iri, confido.

§. XI.

Quinam ad Imperii dignitatem, perveniendi modus dici possit iustus?

Ipsam *iusti* vocabulum multifarie a Dd. accipi, prae lam est. Hic maxime denotat, quod legibus expressis consentaneum est, secundum *L. 95. ff. de solut. et L. 7. §. ait. ff. de Pactis*. Hinc is demum ad Imperium perveniendi modus censebitur iustus, qui secundum praescriptam Legum Imperii fundamentalium normam facta, iisdem non repugnat. Exinde, si Aureae Bullae et Capitulationum Caesarearum argumenta inspicias, vix omnino alius modus quam qui per liberam Electorum Principum Electionem fit, admitti poterit. vid. *A. B. c. 1. seqq. CAPITVL. FERDIN. IV. LEOPOLD. art. 36. IOSEPH. art. 35. CAROL. VI. art. 2.*

§. XII.

Quomodo Electio defini possit?

Ipsa autem Electio, si brevem definitionem cupis, hodie nil aliud est, quam actus ille legitimus, quo Imperialis dignitas, juxta praescriptam Aureae Bullae formam, personae idoneae solenniter confertur.

§. XIII.

An non Imperium olim fuerit hereditarium, et quando ceperit esse electivum?

Olim quidem, jam a primis Caroli M. temporibus, in ejusdem posteris ad Henricum IV. usque, Imperii successionem mere hereditariam fuisse, extra omnem dubitationis Aleam positum esse, quibusdam videtur, quicquid hic contra molliatur HOTTOMANNVS in *Franco-Gallia*, GROTIUS de *Jure Belli et Pac.* et STRAVCHIVS ad *cap. Venerab. X. de Electo et Electi potestate*. vid. BILDERBECK

BECK *im teutschen Reichs-Staat P. II. c. 4. §. 4.* Medium vero eligunt CONRINGIVS, *in not. ad Lampad.* MAVRITIVS *in Dissert. de Orig. Elect.* item RACHELIVS *de Cap. Reg. Germ.* qui neque hereditariam, neque electitiam, sed ex utrisque mixtam succedendi rationem, istis temporibus agnoscunt. Quicquid autem sit, hoc a quoquam vix in dubium vocatur, quod Henrici IV. aetate diemum, hereditario successionis jure in totum abrogato, in Comitibus Forchheimensibus Anno 1077. primum de Electione in futurum constitutio facta sit, quae ap. GOLDAST. *Tom. I. fol. 238. extans, num. 4.* expresse „perhibet, ut regia potestas nulli per hereditatem, sicut „ante fuit consuetudo, cederet, sed filius Regis, etiamsi „valde dignus esset, per Electionem spontaneam ma- „gis, quam per successionis Lineam, Rex proveniret. „Si vero non esset dignus Filius, vel si nollet eum Po- „pulus, quem Regem facere vellet, haberet in potesta- „te populus. Atque sic in posterum hereditaria Suc- cesso temperata, praecipue autem Interregni tempore fere est sublata. conf. BILDERBECK *alleg. loc.* CONRING. *Dissert. de Sept. Imp.* MAVRITIVS *diss. de Orig. Elect.* MONZAMBANVS *de Statu Imp. Germ. c. 4. §. 1.* ejusque *Commen- tat. KVLPIIS. et THOMAS.*

§. XIV.

Ipsum denique electionis actum, non a certo Prin-
cipum ordine, sed universo populo, Principibus nimi-
rum, Episcopis, Comitibus, Nobilibus, et Civitatibus, fuerit per-
peractum esse, contra BELLARMIN, *L. 3. de translat. Imp. acta?*
strenue defendit LEHMANN. *in Chron. Spir.* conf. EUROP.
HEROLD. *P. I. pag. 190.*

B 2

§. XV.

§. XV.

Quid de Origine Principum Electorum notandum.

Et quamvis non defuerint, qui primam Electorum eorumque Jurium originem sedulo inquisiverint, horum plerique tamen, LVDWELLO teste, in *dissert. de Jur. Princip. penes quos est Elect. Imp. Rom.* de crassa et supina Monachorum negligentia queruntur, utpote penes quos fere solos olim Reipublicae literariae administratio fuit, quique in paschalibus et natalitiis, quae Imperatores celebrarunt, enarrandis, occupati, de hac quidem re, ne verbum quidem posteritati reliquerunt; quo etiam factum, ut posteris, non habentes, cujus fidem sequerentur, ex verisimilibus circumstantiis veritatem impense quaesitam difficulter invenerint, et quot capita, tot hac in re sententiarum divortia fecerint, vid. omnino LVDWELLI, cujus verbis hic usus sum, *Dissertat. cit. §. 7. et 8.* ibique PEYGER. *Chron. in gest. Otton. III.* ONVPHR. de Comitibus, et SIMON SCHARDIVM de Elect.

§. XVI.

Quaenam recentior sit de Origine Electorum opinio, et quo jure istis jus eligendi competat?

Inveterata quidem opinio, quae dictum modo SIM. SCHARDIVM, Imperialis Camerae Assessorum, item CHRISTOPH. GEWOLDVM, aliosque maximos Defensores habuit, ultra duo secula, judice HEIGIO *P. I. q. 3. n. 13.* vulgo creditum est, prima Principum Electorum incunabula maxime ex Ottonis III. Imperatoris aetate derivanda esse, quod vero ex traditione potius, quam certo alias fundamento historico, factum esse judicat MVLZIVS in *Repraesentat. Majest. Imperat. P. II. c. 20. p. 664. n. 44.* Alias porro Dd. sententias vid. ap. GUNTHER. in *dissert. de SS. Rom. Germ. Imp. Comitibus*, quas late examinat SCHWEDER. in *Jur. Publ. P. II. Sect. III. c. 2.* eam cum Neotericis amplectens, qui Illustrissimi Electoralis Ordinis origi-

originem Friderici II. temporibus adscribunt, ad quos Lectorem potius remittere, quam omnia hic transcribere, malimus. Hoc certum omnino est, Caesarum eligendorum Jus inveterata consuetudine, diuturno usu Electoribus quaesitum, unanimi Procerum consensu, expressa A. B. Lege, stabilitum esse atque confirmatum, et hinc Electoralia Jura de jure et antiqua consuetudine istis competere rectissime affirmatur. vid. A. B. tit. 1. pr. t. 4. §. 2. 3. t. 5. §. 3. t. 9. §. 2. GYNTHER. cit. diff. §. XIV. EUROP. HEROLD P. I. Sect. 2.

§. XVII.

Vt vero natura rerum ad Monarchicae Successionis rationem pertinentium penitus intelligatur, notanda quoque est decantata Electionis in ordinariam et extraordinariam divisio. Illam dicunt, quae folio imperiali quocunque modo, morte, vel resignatione vacante; hanc vero, quae vivo et sceptrum adhuc gerente Imperatore, peragitur. conf. DOCTOR. Jur. Publ. fere omnes.

§. XVIII.

Divisio autem haec, quo praecipue fundamento tatur, nec hic inter se consentiunt. Auream Bullam enim tanquam unicam fere successionis normam, de ordinaria, quae Regis Romani sit, electione, nihil quicquam definire, contra CARPZOVIUM de R. G. c. II. sect. 3. et alios evincit DIETERICH ad A. B. tit. LIMNAEVS in Jur. Publ. L. II. c. 15. Quum vero post latam hodie Capitulationis Legem, firmissimo munita sit praesidio, omni dubitandi ansa praecclusa, an vivo Imperatore eligi possit Successor, motam ideo quaestionem vix habebis, quod omnino ut fiat, publicam aliquando exigere Reipublicae

cae salutem, ex iis, quae mox infra dicemus, apparebit.
 vid. CAPITVL. LEOPOLD. art. 36. IOSEPH. art. 35.
 CAROL. VI, art. 3.

§. XIX.

*Quomodo Im-
 perator et Rex
 Romanus in-
 ter se differant
 et conveniant?*

Quamvis autem, qui vivo adhuc Imperatore in futurum ejus successorem est electus Rex Romanus, ab ipso quidem Caesare in quibusdam differat; multum tamen eos inter se rursus convenire palam est. Prius quod attinet, ratione insignium, tituli et potestatis praecipua sese differentia exferit. Sic Regem Romanum loco Insignis Aquila simplici saltem uti, cum Caesar bicipiti utatur, LIMNÆVS ad *Cap. Ferd. I.* refert; Regem Romanum porro ab Imperatore, *Eure Liebden*, salutari, hunc vero a Rege titulo Majestatis et Domini honorari, docet REC. IMP. de *A. 1544. §. und diewel.* REC. IMP. de *A. 1542. §. damit auch.* REC. IMP. de *A. 1555. §. solches alles &c.* de quibus vid. LIMNÆVS ad *Capitul. Maximil. II. art. 18.* LINCKER ad BÖCKLER. de *R. Rom.* Potestatem autem quod concernit, illa omnino variat, prout Romanus Rex vel Consors et Coimperator aut Vicarius Imperii, vel simpliciter tanquam Successor in Imperio est electus, certisque pactis et Capitulatione est conscriptus. conf. KLYMPF. *diss. de Privileg. Henr. VII. Rom. reg. c. 11. p. 58.* Cujus rei exempla vide sis ap. SCHWEDER. in *Introd. ad Jus publ. Part. Spec. Sect. I. c. 3. §. 9.* Verum ratione summae in Imperio dignitatis inter Regem et Imperatorem, salva modo huic praerogativa, nullam omnino intercedere differentiam, ex istis liquet, quae exhibet alleg. SCHWEDER in *Jur. publ. Part. Spec. Sect. I. §. 3. et 10.* sic summam post Caesarem nanciscitur existimationem, atque inde omnibus et singulis Imperii statibus praefertur, vid. REC. IMP. de *A. 1555. §. und im Fall. uti Majestatis quoque titulus, adhibitis subjectionis formulis, eidem a nemine denegatur, et reliqua.*

§. XX.

§. XX.

Personam denique in futurum Imperii successorem eligendam quod attinet, maxime sit idonea, ^{Quanam persona eligi debeat?} sec. expressum A. B. tenorem, ubi, ut Electores Principes ante instituendam Regis Electionem precibus Deum rogent, clare perhibetur, quo ipsorum corda Sancti Spiritus afflatu illustrentur, ipsique Principem justum, pium, et utilem, eligere valeant, qui idoneus existat. vid. alleg. A. B. tit. 2.

§. XXI.

Vti vero ex praescripta ibidem jurisjurandi ab Electoribus praestandi formula satis superque constat, ea, quae de Regis Neo-eligendi idoneitate, ut cum aliis ita loquar, notari ceteroquin possent, ad Electorum discretionem pleraque redire, vid. omnino all. A. B. text. r. 2. §. 3. ita, an et alio, quam Germano, Imperialis dignitas juste conferri possit, gravissimam olim exortam esse controversiam, ista docent, quae tempore CAROLI V. et FRANCISCI I. ventilata scimus. vid. SLEID. L. I. p. 20. Qui ad Imperii fastigia extraneis spem praecidunt, in eo, quis sit Germanus, mirum quam variant, vid. COCCEIUS in Jur. publ. prud. C. VIII. §. 7. atque ad Constitutionem ab OTTONE III. Anno Christi 1002. latam provocant, BUXTORFIUS ad A. B. conclus. 31. lit. d. quos tamen sententiam suam haud satis probare judicat HORNIVS in Jur. Publ. c. 17. §. 8. Alii rectius id a longa et immemoriali sancte hactenus in Imperio conservata consuetudine, vel inveterata observantia, peti autumat SCHWEDER. in Jur. publ. Part. spec. Sect. I. c. 2. p. 190. ibique HERM. HERMES c. VIII. q. 10. Vtramque autem quaestionem Jure communi et Gentium decissam, et utroque Jure

Jure satis constare, vult Cocceivs in *Jur. publ. c. VIII.*
§. 3.

§. XXII.

*Modus et
 forma Regem
 eligendi re-
 censeur.*

Vt tandem de forma Monarcham in Imperio suc-
 cessorem eligendi, quaedam subjiciamus, ordinis ratio
 requirit. Ipsa autem electio variis solennium saepe quo-
 que variantium ambagibus peragi solet. Quod si vero
 & haec ipsa justa censenda sit, omnes omnino Actus le-
 ge et invariato usu constitutos in ea observandos esse,
 nemo negaverit. Quorum autem longa series, cum
 brevi spatio vix includi possit, ne justo prolixiores si-
 mus, neque praescriptos dissertationis limites exceda-
 mus, sola quorundam illorum nominatione contenti,
 ad perspicuos Aureae Bullae textus, aliorumque hac de
 re ex instituto agentium Libros, brevitatis studio lecto-
 rem remittere liceat. Eo autem rem maxime redire li-
 quet, ut, Electoribus a Moguntino Electore, per for-
 mulam praescriptam A. B. *z. 18.* hodie germanicam,
 convocatis, hi praestito ipsis, si mature petant condu-
 ctu, vel per se, vel per Nuncios, intra tres a die inti-
 mationis menses, regulariter Francofurti compareant.
 A. B. *tit. 1. §. 18.* Facta intra legitimum tempus com-
 paritione, ut Electores, illorumque Comitatum ab om-
 ni injuria defendere, eoque sine nullum hoc tempore
 in urbe peregrinum ferre velint, Senatus, Cives, atque
 Milites Francofurtensis Civitatis jurato permittunt. A. B.
t. 1. in fin. denique post peracta inter advenientes Ele-
 ctores Visitationum solennia de Capitulatione aliisque
 necessariis mutuo deliberatur. Quibus omnibus recte
 constitutis, statò tandem die, de urbis praetorio, vulgo
 dem Römer, ad S. Bartholomai templum & Electionis
 Actum, Electorali habitu, & in equos ascensi, magna
 quidem

quidem pompa, in sacro tamen silentio ducuntur; ubi celebratis in dicto templo sacris A. B. *t. 2. §. 1.* ex subfelliis serico rubro vestitis, ad Altare procedunt, et, praelegente Trevirensi, Moguntinus primo, tum, praecedente hoc, reliqui ordine consueto solenne iusjurandum, de Electione absque omni pacto, stipendio, pretio et promisso suscipienda, praestant, Clerici digitis pectori, reliqui Evangelio impostis. A. B. *t. 2. §. 1. 3.* quo etiam in Electionis Conclave, rogante Moguntino, qui suam ultimo fert sententiam, per suffragia Rex eligitur A. B. *t. 4. §. 3.* quam porro legitimam Electionem adhuc alia sequuntur quam plurima, quae tamen nec quidem tangere temporis angustia permittit.

§. XXIII.

Iis jam expositis, quae de Electione, ejusque definitione, divisione, forma, et aliis notare licuit, haec de alterum proferantes, de iis, quae circa modum supremum in Imperio Monarcham Successorem constituendi, utilissima, et licet expressa lege determinata non sint, maxime tamen proficua sunt, verba faciamus.

§. XXIV.

Salus publica, quin Suprema Reipublicae lex sit nemo temere dubitat; hinc ea non minus, quae huic repugnant, tanquam summe pestifera cane et anguepejus fugienda, quam illa, per quae dicta salus masculis promovetur, minime negligenda, sed omni potius cura et labore expetenda esse, sua sponte sequitur. Haec vero, ita comparata esse constat, ut Legibus specificiter

C

deter-

determinari haud queant; verum pro varia temporum, aliorumque eventum circumstantia, quae utramque paginam facit, maximopere varient, proinde, ut, quae magno hodie applausu recipitur Lex, si alio forte tempore promulgetur, prorsus improbetur. vid. *BYDD. Phil. pr. P. III. C. V. S. IV. §. 8.* Hinc illi quoque, quibus summa Leges ferendi concredita est potestas, ne crebra et odiosa permutatione Leges sint obnoxiae, id demum agunt, ut ea saltem, quae plerumque accidere solent, et ipso publicae salutis fundamento quasi insunt, sancitis poeurent, ceterorum suo tempore rationem habituri. *L. 10. ff. de Legibus.*

§. XXV.

An eadem in Imperio nostro obtineant?

Haec, quae generatim a nobis dicta sunt, in Imperio nostro Romano-Germanico locum quoque obtinent; ubi de Electione, eamque peragendi modo, potiora demum constituta scimus, iis, quae praeter ista Reipublicae maxime conducunt, excellentissimorum Electorum atque statuum integritati, curae atque sollicitudini relictis.

§. XXVI.

An Imperio nostro expediat, ut vivente adhuc Imperatore Rex Romanus eligatur?

In tanta autem eorum, quae huc collineare solent, copia, de uno et altero saltem, animi qua decet, submissione atque pia pro patriae salutis propensione et affectu paucis differere lubet. Primo quidem, an vivo adhuc Imperatore futurus Imperii successor eligendus sit, paucis discutiamus. Quamvis autem ex allatis supra Capitul. Legibus satis superque constet, quod ejusmodi Electio, quae extraordinaria audit, omnino fieri hodie possit: eam tamen a multis tanquam libertati et Rei-

Reipublicae incolumitati contrariam valdeque periculofam rejici et coactam dici, ex iis patet, quae ex Dn. H. *descript. Imp. p. 2.* refert SCHWED. *in Jur. publ. P. II. S. I. c. 3. §. 3.* Gallos itidem atque Suecos in Westphaliae Pacis tractatibus olim tabulis inferi voluisse, notum est, Caesari, non nisi defuncto, Successorem surrogandum esse; quae vero cum in Serenissimae Austriacorum Dominus odium postulata saltem videbantur, ordines assensum suum fortiter denegasse, illius temporis historia docet.

§. XXVII.

Verum enim vero, cum in hac, quae vivo Imperatore peragitur, electione, non minus libertatis, quam in ea, quae post mortem hujus suscipitur, Electores habeant, per illam quoque publicae tranquillitati, quam optime consuli posse, nemo cordatorum negabit. Neque profecto alia quacunque ratione melius servari poterit publica salus et tranquillitas, quam dum superstiti Imperatore Romano Regem eligendo, pravae aliorum spes cohibentur, atque certo futuro Imperii Successore constituto, quicquid turbulenti demum ex ambigua post electione vel Interregno metuendum esset, quam longissime removetur. conf. alleg. SCHWED. *l. c.*

§. XXVIII.

Ut supremus Imperii Monarcha Successor, solennitatis consuetis eligatur, Germanorum libertati contentaneum videri, ex iis, quae supra a nobis allegata sunt, apparet, ne tamen ab ipsa Imperatoris familia, idoneum exhibet, alium eligendo recedatur, itidem postulat publica salus.

C 2

§. XXIX.

An saluti publicae interest, ut eligendo Successorem in Imperio, ab Imperatoris familia recedatur?

§. XXIX.

*Neglecta Caesarum familia
quaenam exinde orta fuerint mala?*

Ex quo enim de Imperii Successore per electionem constituendo in Comitibus Forchheimensibus Lex lata erat, ingentes profecto ob Regis vel Imperatoris Electionem turbas esse exortas, historiarum monumenta docent. Plurimi saepe Imperialis dignitatis consequendae desiderio laborabant, quilibet se digniorem, potentiorum vel opulentiorum probans, primas in Republica sibi arrogare nitebatur. Haud raro hinc uno eodemque tempore duo pluresve electos esse novimus, qui inter se commissi, non nisi funestissimo bello rem diremerunt. conf. CONRINGIVS *de Negot. Comit. Imp. §. 52.* Quibus gravioribus certe exinde provenientius malis ut obexponatur, maximam postea in eligendo semper sanguinis Regii rationem haud infelici successu veteres habuerunt, qua quidem ex re, tanta in Germaniam redundavit utilitas, ut CONRINGIVS in eo fere solo certissimum Imperii fundamentum positum esse reputet, nec referente SCHWEDERO, edicere vereatur, quod si non priscus ille modus aliquo modo in usum revocatus, talisque antiquae Germanorum similis rursus recepta fuisset Electio, fortassis jam tota periisset Res publica. SCHVED. *in Introd. ad Jus Publ. Part. Spec. Sect. I. c. 1. §. 18.*

Quaenam potissimum rationes moveant, ob quas ab Imperatorum familia non facile recedi debeat?

§. XXX.

Et profecto quum tantum ab Imperii redditibus Caesar habere nequit, ut vel se suamque Aulam pro dignitate exhibere, nedum Imperialem et in supremo gradu necessariam pompam tueri possit; quum neminem porro fugiat, quantis obnoxius sit periculis, quanti labores,

labores, molestiaeque sint perferendae; cui dubium certe erit, quin tot sumtibus aliisque omni dexteritate, fide et labore pro publica tranquillitate susceptis negotiis, quasi in cassum a Parentibus impensis, e tanto fastigio in privatam recidere fortunam et primatibus pari subijci Familiae Caesareae omnino durum et grave sit, civibus vero mutatis adversisque studiis ob turbas funestum, totique Reipublicae periculosum. conf. LIMNEVS *Jur. Publ. L. II. C. 10. n. 13.* COCCIVS *in Jur. Publ. prud. C. VII. §. 16.* Unde pro meritis nunquam satis praedicari poterit laudibus, si affectu vere paterno moti Principes, Caesarem eligunt ex familia, quae Imperio affucta, et ad id formata, atque ad ejus vim et auctoritatem opibus jam est instructa. Neque propterea tamen, si longissimo quoque tempore ex una eademque Domo electi fuerint, jus aliquod ad Imperialem dignitatem sibi familia acquireret, neque Electionis libertati quicquam detraheretur, cum interposita omnino cautione debita, id fieri possit et soleat. HORN. *Jur. Publ. C. XVII. §. 3. aliisque.*

§. XXXI.

Hisce, quae hactenus a nobis allata sunt, robur ^{Exemplum} maximum quoque addit illustrissimum AVSTRIACA ^{Ea serenissima} DOMVS Exemplum, in qua fortuna regnandi confes- ^{Domo Au-} nit, et, ut cum BARCLAIO loquar, Caesarum prae- ^{striaca.} teritorum reverentia adeo vivit in posteris, ut vel cunae Liberorum in purpuram natorum tacita confessione fortis nostrae nos tangat, nec iis indignemur parere, quos priusquam lucem subeant, scimus nasci dignos ut imperent. AVSTRIACOS enim in SERENISSIMA SUA FAMILIA dignitatem caesaream tam-

diu hactenus continuasse, quod vix ulla sit praeter ipsam per Germaniam Domus, quae ejus fastigii splendorem propriis redditibus tolerare queat, probe observandum inculcat MONZAMBANVS *de statu Imperii Germanici*, C. 2. §. 4. Hinc quoque, cum GLORIOSISSIMI LEOPOLDI tempore, Rex Gallorum sublimissimo Electorum Collegio, Bavariae Ducem Ferdinandum Mariam, ut eum Imperatorem eligerent, obtrudere summo studio conaretur, hic Ferdinandus Bavariae Dux atque Elector, tanti fastigii se imparem sentiens, ex hac ratione Caesaream dignitatem sponte repudiasse, legitur apud KÖLERVM *in der teutschen Reichs-Historie* p. 587. *ex relatione fidei dignissima* du Marechall de Grammont dansles Memoires. Amstel. 1717. imo, quamvis infensissimus ille AVSTRIACAE DOMVS hostis HYPOLITHVS A LAPIDE nefandum illud summo gradu deiciendi et extirpandi Austriacos consilium suggerat, nec ipse tamen diffiteri potuit, novam Caesaris Electionem, Austriacis depressis imperio valde nocituram esse. HYPOLITHVS *de Rat. stat. p. 3. c. 2.* quae latius deducta leguntur apud TEXTOREM *in Tr. de Rat. status* Cap. X. et XI. Cur itaque serenissimus Electorum ordo citra ullum tamen libertatis praejudicium ex sola hac GLORIOSISSIMA AVSTRIACORVM FAMILIA, quae oppositum immanitati turcicae murum fortissimum praestat, ob infinita Antecessorum Merita, Honorem et Potentiam per unum et alterum jam seculum incorrupta serie, Imperatores elegerit nemo fere quisquam, nisi infensus salutis publicae hostis miratur; cum omnes omnino, quibus Reipublicae totius incolumitas voti curaeque est, id potius agnoscant, quod contingente etiam casu, quem ut Deus avertat, commune votum est, si deficeret

ceret in Austriaca Domo masculina proles Novemvirium Vota ob rationes supra allegatas erga illum Principem, qui connubio cum Archiducissa simul tanti Matrimonii Dominus evadit, si publica salute nil prius habetur, inclinare debeat. vid. BRUNNEM. *Exam. Jur. publ. L. II. C. 1. 98.*

§. XXXII.

Tantum ergo de gravissimo hocce themate non pro materiae quidem dignitate, sed ingenii viriumque facultate atque temporis ratione differuisse sufficiat. Proximum nunc erit, ut pro incolumitate GLORIOSISSIMI IMPERATORIS nostri CAROLI VI., sub cujus augustissima tutela haecce Musarum sedes facta tectaue hactenus floruit, vota devotissima nuncupem. Magna autem mihi omnino gratulandi est occasio, quod eo praecipue die id publice facere mihi contingit, quo universam Germaniam personat publica hilaritatis vox. Hodiernus enim dies est, qui CLEMENTISSIMUM PATRIAE PATREM CAROLVM VI. INVICTISSIMUM MONARCHAM Principem omni laudis atque honoris gloria superiorem terrarum orbi primum exhibuit. Oditur hodie secundum et quinquagesimum vitae annum Princeps orbis terrarum summus, dignissimusque, cujus aetas nullis temporum decursibus, nulla siderum revolutione terminetur. Quod si enim, quo quisque plura pro suo in Rempublicam affectu et propensione negotia subiit, plus vigilantiae suscepit, pluribus animi curis, paterni quasi amoris instinctu, agitur, quibus ad gubernacula sedens et clavum Imperii tenens civium suorum incolumitatem, factam, tectam et ab omni calamitatum genere tutam praestaret; eo plus honoris atque gloriae existit

*Votum pro
Salute Au-
gustissimi
CAESARIS
nostri.*

existis ad eum provenire necesse est; quis dubitet, quin
 SVMMVS noster MONARCHA tanto maiore omnino
 gloria caeteros excellat, quanto non huius modo me-
 moriae, sed omnium fere aetatum ac seculorum Caesa-
 res, graviore atque constantiore pro salute et incon-
 cussa sacratissimi Imperii nostri tranquillitate, cura et la-
 bore, imo singulari quadam paternae voluntatis propen-
 sione superat. Ille virtutis, pietatis, iustitiae et amoris,
 et circumspectae pro Germaniae salute sollicitudinis suae
 tam multa tamque insignia Pace et Bello documenta de-
 dit, ut quibus sub GLORIOSISSIMI CAROLI VI. Auspicio
 et praesidio vivere contingit, non sibi invicem ipsis tan-
 tum de tanta tamque inusitata felicitate gratulentur,
 verum etiam tanti Monarchae et Patriae Patris Vitam in
 hoc orbe, si fieri posset, immortalē Eiusque Impe-
 rium nullo unquam temporis tractu finiturum, sed per-
 petuo duraturum, conjunctis animis votisque exoptent.
 Et quid enim non bonorum Cives sperare possunt ab
 eo, qui medias inter bellorum tempestates, illis sedatis,
 pacem omnibus triumphis potiore[m] Germaniae, nil
 minus tale speranti, nuperrime reddidit? Mirum hinc
 non est, si tot regnorum Cives amore simul, atque
 veneratione, qualem nullus unquam erga Principes
 suos populus sensit, impulsus, certatim per omnes pro-
 vincias insolitis AVGVSTISSIMVM HVNC IMPE-
 RATOREM, honoribus colant, omnisque Orbis
 dignum iudicet, qui non tantum quam latissime in his
 terris regnet, sed regnare etiam nunquam desinat.
 Pergis adeo AVGVSTISSIME CAESAR pergis ean-
 dem nobis laetitiam orbi eandem admirationem, quot-
 tidie offerre. Tua Virtute et sollicitudine habemus pacem,
 florent commercia, vigent crescuntque artes, atque etiam
 libera-

liberalibus hisce studiis a cura, a beneficiis et exemplo
 TVO maximum incrementum accessit; insuper indefi-
 nenti studio laboras, ut quicquid denique sit, quo
 praesens aureorum temporum felicitas ullo modo labe-
 factari, vel etiam post fata TVA, quae numen longissime
 removeat, in discrimen saltem adduci possit, prorsus
 eliminetur, omnisque mali tandem exsurgentis occasio
 penitus praescindatur. Nonne haec tot et tanta sunt
 GLORIOSISSIMI CAROLI in genus humanum bene-
 ficia, ut neque praesens, neque ulla unquam futura aetas
 oblivisci possit, quantum INDVLGENTISSI-
 MO HVIC PATRIAE PATRI debeat Germania.
 Nunc vero quid muneris nostri esse putemus, aliud,
 quam ut hodierno diei, qui tantum boni nobis attulit,
 bene precemur, ut saepissime felix ille redeat, et, quem
 admodum haftenus, ita et in posterum, nova subinde
 et prioribus annis inaudita miracula referat? Itaque id
 a Deo, qui AVGVSTISSIMVM CAROLVM nostrum
 Germaniae orbique dedit, piis precibus flagitemus, ut
 hunc OPTIMVM MAXIMVMque Orbis terrarum
 PRINCIPEM tamdiu praesere populis, vicesque peragere
 suas vegetum et felicem ultra humanae aetatis limites
 jubeat, quam diu ad salutem publicam perennemque glo-
 riam AVGVSTISSIMÆ GENTIS AVSTRIAE intererit,
 intererit autem perpetuo, TANTVM TAMQVE PIVM,
 FORTEM, FELICEM, et CONSTANTEM IMPE-
 RATOREM rebus humanis interesse. Servet ergo
 SVPREMVM NVMEN, excelsissimus Regum atque
 Principum Praefes, servet cum AVGVSTISSIMA CON-
 IVGE, SERENISSIMA SOBOLE, SERENISSIMO-
 que GENERO omnique AVSTRIORVM FAMILIA
 INVICTISSIMVM ORBIS TERRARVM MONAR-
 CHAM

CHAM CAROLVM SEXTVM ! Servet hoc , nobis
 qui dedit , depositum ; Servet EVM omni Glorïe et
 felicitatis ubertate florentem , et largiatur EI prosperos
 supra vota successus , ejusque Consilia ex omni parte
 fortunet. Faxit , ut et illud de futuro successore nego-
 tium CAESARAE MAIESTATIS Votis optime cedat ;
 quem Regem formabit CAROLVS , amet firmetque
 Deus. Redeat , saepissime redeat hodierna Lux fau-
 stissima , ipsumque AVGVSTISSIMVM CAESAREM
 prospere valentem saepius adhuc saepiusque aspiciat.
 Valeat CAROLVS , felicissime imperet ,
 diutissime vivat !

FINIS.

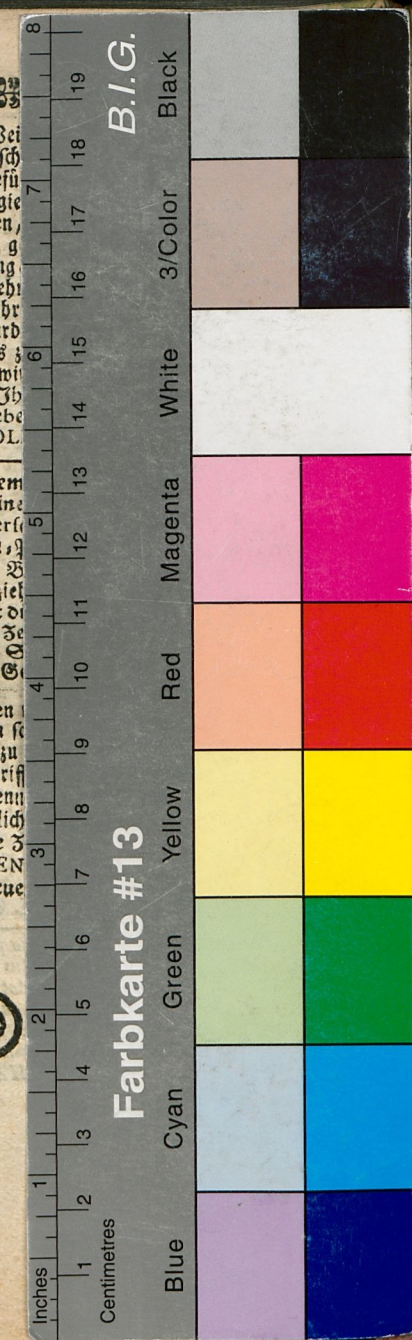
16

23

Altdorf, Diss., 1735-37
X 238 7090

B.I.G.

Farbkarte #13

3776.

14

cll

DIVINI NUMINIS PRAESIDIO
DE 1736,5
SUMMI
MONARCHAE
IN IMPERIO ROMANO GERMANICO
SUCCESSORE
SEV
REGE ROMANO
VIVENTE IMPERATORE ELECTO
DISSERTATIONEM

AD D. I. OCTOBR. A. MDCCCXXXVI.

AVGVSTISSIMI NATALEM
AVTHORITATE
MAGNIFICI ICTORVM ORDINIS
IN INCLYTA ALTDORFINA
PRO LICENTIA

SVM MOS IN VTROQVE IVRE HONORES
ET PRIVILEGIA LEGITIME CAPESSENDI
INAUGVRALITER HABEBIT

BALTHASAR DAVID SEYBOTH
HALA-SVEVUS.

ALTORFII
LITERIS VIDVAE MEYERIAE.